

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 12. Denuntiationis ab eodem hoc Præsule factæ successus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](#)

proiiciendo. V. Denique quod specia- Sæc. XVIII.
A.C. 1735.
lis voluntas Dei, qua quem vult, sal-
vare efficaciter salvet, sit fons & prin-
cipium omnium, quæ a Deo petimus,
sitque nostræ spei fundamentum.

Post hæc Laudanensis progre dieba-
tur ad Montpessulanii Episcopi instru-
ctionem Pastoralem, hoc anno die vi-
gesima quinta Martij editam, eamque
a Clero Gallicano in comitiis genera-
libus congregato dijudicari petebat.
Ex ea autem præcipue annotabat te-
meritatem Montpessulanii, qua Pontifi-
cis Breve damnare præsumpsit, perinde
ac si per illud miraculorum, queæ ad tumu-
lum Sancti Parisi Diaconi quotidie is ope-
ratur, veritas impugnaretur, & principia
circa impossibilitatem legis Divinæ in certis
casibus a D. Augustino stabilita refelleren-
tur, ac denique popolorum inobedientiam
per incivitatem submissionem erga Romanas
decisiones soveret.

§. XII.

Denuntiationis a Laudanensi factæ exitus.

Apostolico Laudanensis Episcopi Zelo
optatus plane non respondit succes-
sus; quamvis enim doctrina, quam in
sua epistola exposuit, esset summe or-
thodoxa,

Sæc. XVIII. thodoxa , contraria vero a se denun-
A. C. 1735. tiata veritati Catholicæ recta oppone-
retur , nihilominus hæc ipsa ejus epi-

stola rursus sanctioris Senatus Regii
edicto fuit suppressa , & omnes Præsu-
les in comitiis congregati , quamvis
Laudanensis doctrinam constanti Eo
clesiæ doctrinæ consonam uno or-
deprædicarent , in ea tamen defenden-
da , & vindicando Confratris sui hono-
re obmutuere , partim quod mali peri-
culum adeo præsentaneum haud esse
crederent , partim quod novo strepit
mala augeri pertimescerent Ut ut de ho-
sit , id certissimum est , quod Lauda-
nensis nihil satis fessinatum ratus con-
tra imminentem præ foribus sacri De-
positi jacturam , evolutis vix aliquo
septimanis rufus die vigesima secundi
Julij novam ad Clerum epistolam dede-
rit , in ea Congregatos Præsules pa-
quicquid sanctum sacramque esset , eni-
me obtestatus , ut comitia non dissolve-
rent , quin prius læsum honorem jus-
que incorrupta fide reddi curassent. Præ-
terea hujus Episcopi partes tuendas
suscepserat quidam magnæ autoritatis
Vir , qui die vigesima tertia Augusti ad
congregatos Præsules literas dedit , in
quibus Religionem imminentि pericula
exponi ostendebat , nisi illius tuitionem
palam in se suscipserent. Eo fine hi-

Au

Auctor exacte exposuit, quam amplis Sæc. XVIII.
 progressibus error invaluerit, quam ini- A. C. 1735.
 quis iteratisque assaultibus Ecclesia a
 profanis Judicibus fuerit impetita,
 quam urgentes essent rationes, quibus
 demum ad succollandam oppressam Re-
 ligionem permoverentur. Verum sur-
 dis canebatur fabula: Episcopi enim in
 piis desideriis, ac sterili bona volunta-
 te hæserunt, persuasi, prudentiæ le-
 ges dictare, ut in præsenti rerum vi-
 cissitudine tempori cederetur. Eapropter
 sua dissolvebant comitia, quin in
 Ecclesiæ defensionem ac favorem vel
 unicam lineolam publici juris fecissent,
 vana pollicitatione eis facta fascinati,
 fore, ut Rex, quæ ipsi provida cir-
 cumspectione prætermisissent, majori
 auctoritatis pondere suppleturus esset.

§. XIII.

Laudanensis Episcopi recursus ad summum Pontificem.

Cum ergo Laudanensis Episcopus se
 ab omnibus derelictum cerneret,
 in summi Pontificis æquitate paratissi-
 mum quærebat perfugium: mox igitur
 datis ad eundem literis totam caussæ
 suæ seriem non minus exacte, quam
 fideliter perscripsit, seque in ejus fi-
 dem & clientelam totum contulit: Nec
Hist. Eccles. Tom. LXXV. E sua